

[Rahbæk Møller]

forslag, der blev vedtaget, så må jeg sige, at det kan ikke lade sig gøre. Dette forslag har mange smukke målsætninger, men det har ikke en sådan form, at det kan vedtages. Et sådant forslag må vi have, og derfor er jeg glad for ministerens tilsagn om, at ministeren vil fremlægge et bud, som vi så kan gå ind at præge, og dér håber jeg vi kan blive enige med socialdemokratiet om mange ting, men vi kan ikke blive enige om at vedtage det forslag, der i dag er til behandling, det vil jeg sige med det samme.

Så vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg selvfølgelig takker for svaret angående det genteknologiske råd, men der manglende en ting, nemlig: hvad det er, det skal beskæftige sig med, og herunder især de etiske problemer. Er det noget, som rådet for genteknologi skal beskæftige sig med, eller hvad? Det vil jeg gerne have svar på. Og jeg vil da også stille det spørgsmål, om det ikke var rigtigere under alle omstændigheder at få dette råd nedsat ved lov, så folketinget kunne komme til at præge kommissoriet.

Dernæst vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til de udtalelser, der er kommet både fra hr. Kofod-Svendsen og fra ministeren om, at man kan fjerne sulten i verden ved hjælp af genteknologi. Jeg vil gerne advare så kraftigt som muligt imod den tankegang. Sulten i verden er primært et politisk problem. Det skal løses ad politisk vej. Det er klart, at der deri også indgår tekniske løsninger, og dem skal vi da også bruge, men at tro, at man kan løse et så alvorligt politisk problem med et eller andet teknisk fif, er en tankegang, som vi ikke kan støtte.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg synes, vi alle sammen skal rose os af, at politikere, dvs. folketinget, nu tager bioteknologien alvorligt og ønsker at tage nogle diskussioner her på Christiansborg om den.

Så har jeg en enkelt bemærkning til hr. Rahbæk Møller: det er lidt pudsigt, når vi behandler et konkret forslag, der ligger på bordet – det kan så have fejl og mangler, dyder og lyder – at han bruger det meste af sin ordførelse på at argumentere for noget, som er et embedsmandsværk, og som regeringen altså ikke har bragt frem til beslutning i folketinget. Men vi kan alle tage æren for

det, hvis der kommer noget godt ud af dette her, og det tror jeg bestemt der gør, med udgangspunkt i de mange bemærkninger, der har været.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Min tidsregning går nu tilbage til november, da tre ministre besluttede at bede tre eksperter om at lave et oplæg, men lad den diskussion ligge. Det er helt ligegyldigt, hvem der har startet med hvad. Det er en sur pligt for en regering at bruge embedsmands- og ekspertapparatet til i god tid at overveje den slags ting, og det er det, vi har gjort. Det bedste, der er sket i dag, synes jeg, er, at vi har konstateret, at der er enighed om, at der skal gøres noget, og at vi skal passe på ikke at være for detaljerede i det, vi gør.

Hr. Rahbæk Møller spørger, om der i det genteknologiske råd, hvis det oprettes – og det er altså regeringens hensigt, men hvis folketinget ikke ønsker det, gør vi det naturligvis ikke, men jeg fornemmer, at folketinget ønsker det – om der i dette genteknologiske råd skal være etisk sagkundskab. Jeg kan oplyse, at den tidligere indenrigsminister har spurgt mig om det samme, og jeg finder det naturligt, at der i rådet sidder eksperter, som også kan siges at have etisk indsigt, og det har vi jo bl.a. på det medicinske område ikke så få eksperter der har. Problemet er så at få defineret, hvad der menes med en »etisk indsigtfuld ekspert«, men også det tror jeg vi kan blive enige om. Landet er jo så lille, at vi lige så godt kan sætte navn på, når vi drøfter det. Jeg tror, vi nemt kan finde én eller flere personer, som kan siges at dække dette felt.

Noget andet, jeg gerne vil understrege, er, at dette råd jo ikke kun skal beskæftige sig med risici, men også med muligheder, for vist er der nogle risici – vi ved ganske vist ikke, om de er reelle, for verden har endnu aldrig set et uheld på dette felt, men teoretisk set kan man ikke bevise, at det aldrig vil ske, og det er det, der er anledningen til, at vi prøver at gardere os med den lovgivning, vi lægger frem. Men disse eventuelle teoretiske risici skal jo hele tiden opvejes mod de fantastiske muligheder, der findes. Og jeg er nok lidt mere optimistisk, end andre er, med hensyn til perspektiverne for den tredje verden, for vist skyldes de fleste problemer politiske